

Evangelikus

hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

Házasság, család, sexualitás
Élő Kővek Alapítvány jelentése
Szekták és kultuszok
Az Úrban való öröm
Aszódi gimnázium
Ünnepi alkalmaink

VI. ÉVFOLYAM III. SZÁM 2005. DECEMBER

Békesség

Karácsonyi köszöntő

Felbecsülhetetlen értéke mindig annak van, amiből a legkevesebb található. Aminek felkutatásához, előállításához temérdek idő, pénz szükséges. Ezért drágakő az opál és a gyémánt. Így kincse a sivatagnak a víz, emberi kapcsolatainknak a kimondott jó szó. Szép, örömet hordozó szavaink egy részét, mint csúf ragadozók ellopták az üzleti élet hiénái, másrészt mi is szűkösen bánunk a szóval. Egyre kevesebbet beszélgetünk egymással. Így bánunk fukaron az őszinte tiszta szavakkal is.

Ezért áll karácsonyi köszöntőm elején egy olyan szó, mely még el nem koptatott, ritka és szép. Kevés olyan embert látok ma a világban, akiről elmondhatnánk: békessége van. Ez a békeség azért is oly drága, mert egykönnyen nem megszerezhető. Semmilyen áron nem megvásárolható. Nem örökölhettük meg őseinktől, kapcsolataink útján sem férhetünk közelébe, sőt semmilyen emberi erőfeszítés és ügyeskedés nem adhatja meg számunkra azt.

A békesség elnyerésének csupán egyetlen útja van, ha elfogadjuk, mint egy szép ajándékot. Megszerzése érdekében még arra

sincs szükségünk, hogy összetörjük magunkat érte. Nem kell sok időt rááldozni, csak

Szűz gyermekével és Keresztelő János

egy örömteli tiszta pillanatra van szükség. Talán csak annyi időre, hogy szorgos, de né-

hol üzöttén hajsolt életemből feltekintsek, és meglássam Istenben a Nagy Ajándékozót. Ha észreveszem Istent, az életem ajándékozóját, sorsom fenntartóját, akit övéi néha úgy említene: Gondviselő, akkor abban a tiszta pillanatban rá fogok jönni, akitől már annyi mindent kaptam, most is kész elhalmozni ajándékaival. Békességével. Mert békessége embernek csak úgy lehet, ha Isten minden emberi akaratot megelőző és minden emberi értelmet meghaladó békessége az emberszívbe beköltözik. Kívánom, az a pillanatnyi csend, amely az ünnepi előkészületek forgataga után hirtelen ráköszönt családjaira, legyen ilyen tiszta és tartós békességet érlelő.

S egyben kérem a Mindenség Urát ezekben az ünnepekben, mutassa meg az ő békességet teremtő akaratának egyetlen eszközét is, hogy a jászolban fekvő gyermek esendősége senkit meg ne csalhasson. Mert a hozzánk érkező Jézus Krisztus „Isten dicsőségének kisugárzása, lényének képmása” (Zsid 1,3a), akinek a trónusa örökre megáll.

Szarka István

Házasság, család, sexualitás

Evangelikus egyházunkat gyakran érte elmarasztalás, hogy nem foglal állást fontos társadalmi kérdésekben, illetve a véleményalkotását nem indokolja bővebb teológiai érvekkel. A kritika jogosságát érezve, nagy örömmel vettem kezembe Dr. Reuss Andrásnak az Evangelikus Hittudományi Egyetem tanszékvezető tanárának címben jelzett témában megfogalmazott írását. A szerző és publikációját megjelenítő lelkes szakfolyóirat (Lelképásztor) főszerkesztőjének hozzájárulásával három részletben adjuk közre e tanulmányt. Az alábbiakban a házasságról, mint a férfi és nő közösségének isteni rendjéről és az élettársi viszonyról olvashatjuk a dogmatika és etika tanárának véleményét

A téma egyik kontextusa

Az elmúlt évtizedek gyors társadalmi változásai nem maradnak hatás nélkül az emberek életmódjára és mentalitására, így a magyarországi keresztyénekre sem. Elsősorban a fogamzásgátló tabletta következtében az egész nyugati világban fokozatosan végbement az ún. szexuális forradalom, amely szabadságot hirdetett és élt. Ez a forradalom nem elhanyagolható motiválója volt az 1968-as diáklázadásoknak Nyugat-Európa-szerte. Párhuzamosan haladt ezzel már „a tabletta” előtt a szocialista-ateista propaganda, amikor egyrészt a hagyományos keresztyén erkölcsöt bírálta, polgári-

nak, túlhaladottnak nyilvánította, és így a szabadságot támogatta, másrészt egy ún. szocialista erkölcsöt hirdetett magasabb rendűként. A kommunista pártvezetés többé-kevésbé mégis ügyelt arra, hogy legmagasabb káderei legalábbis amennyire lehetséges, kirívóan ne vétseken a házassági, családi és szexuális erkölcs dolgában. Azokat a vezető beosztású embereket, akiknek az élete ebből a szempontból kifogásolható volt, gyakran eltávolították tisztségükből és a nyilvánosság elől. A férfi és nő közötti szabados viszony ábrázolása a nyilvánosság előtt nem volt kíváncsú.

Feltehetően sokak tapasztalata volt, hogy a rendszerváltás az újságíróknál kitett és

kinyitott szexlapokkal vált legkorábban láthatóvá és a nyílt házasság és ehhez hasonló gondolatok nyilvános hangoztatásával vált hallhatóvá. A rendszerváltozás óta a hagyományos erkölcsöt megkérdőjelező kijelentések egyenrangúan vannak jelen a társadalomban, a kulturális és a politikai életben. Mindez mintha még a jogalkotásban is éreztetné hatását. A hagyományos keresztyén erkölcsöt olyanok is sokan kérdésesnek tartják, akik – akár életfolytatásukkal, akár gondolkodásukban – valamilyen módon a keresztyénség mellett kötelezték el magukat.

(Folytatás a második oldalon)

(Folytatás az első oldalról)

Ez nemcsak az egyház egyszerű és névleges tagjairól mondható el, hanem növekvő mértékben olyanokról is, akik esetleg valamilyen tisztelet viselnek az egyházban. Idősebb emberek éppen úgy, mint fiatalabbak, akik egyébként keresztyénnek vallják magukat, vélik úgy – legyen az szükséghelyzetük kényszere miatt vagy nagykorú keresztyénségük tudatában –, hogy a legutóbbi időkig általánosan elfogadott normákon túl kell, vagy túl szabad tenniük magukat. Úgy vélik, hogy gyakorlati magatartásukat, történeti vagy teológizáló érvekkel alá tudják támasztani. Véletlenszerűen heves viták kapnak lángra, a saját egyházon belüli vagy hazai események, illetve kijelentések miatt éppen úgy, mint az ilyenekről szóló külföldi híradások és kijelentések miatt.

Tanulságos belelapozni az MTA-EHE Szociáletikai és Ökumenikus Kutatócsoportjában gyűjtött dokumentációba. Megállapítható ebből – számos ország közül csak egyet kiragadva –, hogy például az amerikai evangélikus egyházak már az 1920-as évektől kezdve foglalkoztak éves közgyűléseiken elfogadott nyilatkozataikban a családi élet egészségével, a nők munkába állásából következő problémákkal, a válással, az elváltak újabb házasságkötésével, a jegyesoktatás végzésével. A 30-as évek végétől a családtervezéssel és fogamzásgátlással, a 40-es években a felekezeti és a faji egyes házassággal, az 50-es években a terhesség-megszakítással és a házasságon kívüli nemi élettel, a 70-es években az egyedül élők problémájával (single).

A 80-as években sok régi kérdés mellett a lelkészek válásával, amelyekhez a 90-es években a nemi erőszak és a pornográfia témaköre társult. Ebben nemcsak az útmutatás ténye érdemel figyelmet, hanem az is, hogy ezeket a szövegeket nagy létszámú gyűléseken tárgyalták és fogadták el végül, alkalmat adva a

kérdések széleskörű megtárgyalására. Ezeknek az amerikai nyilatkozatoknak jellemzője, hogy leírják a helyzetet, alapos biblikus és evangélikus tanítást adnak, s felhívják a lelkészeket és a gyülekezeteket, hogy programjuk keretében foglalkozzanak ezekkel a kérdésekkel.

Egyház és teológia hazánkban adósak még az egyházi és társadalmi nyilvánosságának a házasság, család és szexualitás újabb kérdéseiről folytatott alapos vitával.

A mindenkori ma embere hajlik arra a vélekedésre, hogy régen jobbak voltak az

kinti bármiféle közösség, különösen is a hitbéli közösség alapfeltételének. A *történeti szemlélet* a bibliai követelések korhoz kötöttségét hangsúlyozza, és ezzel azt, hogy a normák értelmezésre szorulnak és változók. A biblicizmus a bibliai kinyilatkoztatással szembeni hűtlenségben marasztalja el a történeti szemléletet, azt a korszellemmel való olcsó kompromisszumokat keresőnek tartva, és azzal, hogy nem bízik az evangélium megújító erejében. A történeti szemlélet úgy véli, hogy a biblicizmus önkényesen ragadja ki a házassággal, családdal, szexualitással kapcsolatos problémákat a lehetséges bűnök közül, és hozzá oly módon, hogy a bűnös embernek igazában nem segít, hanem őt inkább csak elutasítja és elítéli. Mindkettő számol az ember bűnösségével, mindkettő hirdeti az új élet lehetőségét Krisztusban, még ha alig tudnak is egymással ezekben a kérdésekben szót érteni.

Valószínűleg mindkét felfogás világosan látja, hogy az egyháznak nincs lehetősége előírni magatartásformákat a ma embere számára, sem ilyeneket számon kérni rajta. Kevés, egyre kevesebb befolyása van az állami jogalkotásra is. Lehetséges út azonban, hogy a bibliai követelések mai értelmét és tartalmát keressük, és ugyanakkor az emberi élet isteni rendje mellett szóló érveket megfogalmazzuk. A Szentírástól sem idegen az, hogy érveljen, vagyis az Isten tekintélyére való közvetlen utaláson túl, belátható érveket sorakoztasson fel Isten rendjének megtartására. Az egyházak említett nyilatkozatai a bibliai indoklásán túl a meggyőzésnek ezzel az eszközzel is élnek.

A házasság, mint férfi és nő közösségének isteni rendje

A keresztyén hit egy férfi és egy nő egész életre szóló lelki és testi közösségét, a házasságot Isten jó rendjének vallja. Számos ország alkotmánya tartalmaz a házasság és a család elsőbbségét deklaráló kitételt. Mivel a házasság férfi és nő egymás iránti teljes és feltétel nélküli – az isteni szeretethez hasonlítható – életre szóló szeretetközösséget jelent, ezért leginkább alkalmas arra, hogy ennek rendjével azonosulva, férfi és nő egymás támaszai legyenek jóban és rosszban, s a legmegfelelőbb gyermekek vállalására és felnevelésük biztosítására, a társadalomban való szocializálásukra. Az olyan elkötelezettség, amelyet valaki csak a jó és boldog napokra nézve vállal, nemcsak Isten rendjét, hanem a másik ember méltóságát is sérti. Kíváncos lenne ezért,

erkölcsök. A közfelfogás és az általános gyakorlat változása ezen a téren, Magyarországon is már korábban észrevehető volt. A Magyar Evangéliumi Orvosszövetség és Magyar Katolikus Orvosok Szent Lukács Egyesülete 1943-ban az Evangelikus Élet címlapján megjelent nyilatkozata – *A nemi erkölcs érdekében* – már minden olyan kérdést említ, amely ma is él. Napjainkban az egyház mégis sokszerűen szembesül a problematikával és a meggyőződések éles ellentéteivel. A *biblicizmus* a bibliai előírások iránt kötelezi el magát, illetve azoknak, amelyeket bibliainak tart, hiszen régmúlt századok nem minden erkölcsi szabálya és bölcsessége olvasható ki direkt módon a Szentírásból, s ezeknek a betartását te-

hogyan a házasság megőrizze kiváltságos megítélését és helyzetét. Annál is inkább, mert még mindig helytálló megállapítás, hogy a törvényesen elismert házasságban egy esetleges válás esetén a gyengébb fél érdekei inkább védhetők. Ebből azonban nem következik, hogy a más együttélési formákban élők ne terjedjen ki a törvényes védelem.

Az egyházi esküvő kiváló alkalom Isten jó rendjének hirdetésére a jegyespár és a jelenlevő gyülekezet számára. Egyúttal azonban a jegyesek bizonygatója egymás és a gyülekezet előtt, hogy egyetértenek a keresztyén házasságértelmezéssel. Ilyen értelemben az egyházi esküvő a keresztyén gyülekezet bizonygatója erről a világ előtt. Ez csak akkor valósul meg igazán, ha a házasságban erre tudatosan igent mondhattak, gyakorlatilag, ha megelőzően megfelelő jegyesoktatásban részesültek.

Férfi és nő házassági közösségének alakítása az érintettek szabadságában álló összetett és nagy feladat, amely tapintatot, alkalmazkodást, kreativitást, barátságot, szeretetet, szerelmet, de a saját hibák belátását és elismerését is, a társsal szembeni bírálat megfelelő közlésének képességét, a kölcsönös megbocsátást és kiengesztelődést igényli. A házasság

nem a szerelemnek változatlan hévvel lobogó lángja, hanem közös növekedés a közösségben és a szeretetben. A házasság egyházi megáldásakor azt kérjük, hogy Isten kísérje el a párt a közös úton, és ehhez mondja ki a lelkész Isten áldását.

A házasságnak ez a modellje a paradigma az egyházi igehirdetésben és tanításban. A lelkésznek, szülőknek, hitoktatóknak és a gyülekezet tagjainak feladata, hogy az ifjúság és a felnőttek, házasság előtt állók és házasságban élők előtt folyják ez a tanítás a keresztyén házasság mibenlétéről, és minden tőlük telhetőt megtegyenek azoknak a segítségére, akik ebben a rendben élnek. S példájukkal kedvet ébresszenek másokban a házasság kötelekezéséhez.

Az élettársi viszony

Az élettársi viszony, ahogyan férfi-nő házasságkötés nélküli együttélését nevezik, olyan viszonyt jelöl, amely nem tisztázza férfi és nő kapcsolatának az idői távlatát, vagy egyáltalán nem is foglalkozik vele. Bár az anyakönyvvezető előtt vállalt kötelezettség nélküli partneri kapcsolatok számát nehéz statisztikailag megragadni, elmondható, hogy vetekszik a hivatalosan megkötött házasságkötés-

ekével. Erre utal, hogy 1960 és 2003 között a házasságkötések száma közel a felére csökkent. Az egyes emberek szándékán vagy a házasságtól való félelmén túl különféle egyéb szabályozások és gazdasági szempontok is odahatnak, hogy fiatal, de idősebb párok sem kívánnak házasságot kötni. Mivel a gyengébb fél a házasságkötés nélküli együttélésben még inkább hátrányt szenvedhet, ezért a jogalkotás szerte a világon feladatának tekintti, hogy az élettársi kapcsolatban élők szert tehessenek jogokra, és védelmet kapjanak. Ezért ez az együttélési forma egyre inkább a házassághoz közeli megítélésben részesül.

A házasságkötés nélkül egymással közösségben élő férfi és nő, számos esetben megvalósít valamit a keresztyén házasságból, ami a partneri kapcsolatot, a hűséget, az egymás támogatását, valamint az esetleg születő gyermekeket és felnevelésüket illeti. Ünnepelesen ki nyilvánított szavak nélkül is kötelezi őket a tényleges közösség, amelybe belevágtak. Felelősek egymásért emberek és Isten előtt ebben a közösségben is.

*Dr. Reuss András
2005. szeptember 15.*

Az Élő Kövek alapítvány 2005. évi közhasznú jelentése

Amint az előző évi beszámolóból ismeretes, alapítványunk 2004. évben jelentős támogatást adott a Bakonycsérnyei Evangélikus Egyházközség tervezett új óvodája megépítésének tervezési költségeihez. Így a 2005. évben, gazdálkodási irányelveink között a tartalékképzés volt irányadó.

Mégis, hála adakozóink nagyvonalúságának és az őket erre indító gondviselésnek sok területen segíthettünk.

Így támogattuk többek között az Evangélikus Hírlevél pünkösdi számának megjelenését, szolgálati gépkocsi vásárlását, és a település sport életét, valamint az evangélikus óvodát és a hagyományos karácsonyi látogatási akciókat.

Részletes beszámoló:

Miután az egyházközség új szolgálati gépkocsi vásárlásához kérte támogatásunkat az alapítvány kuratóriuma támogatásáról biztosította a kérelmezőt. Az alapítvány korábbi meg nem valósított célkitűzései között egy gépjármű vétele is szerepelt. Tekintettel arra, hogy az óvodatervezés és várható építkezés miatt nem valósult meg a korábbi célkitűzés ez évben lehetőségeinkhez mérten mégis segíteni tudtuk az autóvásárlást. A kuratórium 500 000 Ft összeggel támogatta egy olcsó üzemeltetési költséggel fenntartható szolgálati gépkocsi beszerzését. További támogatásaink: 100 000 Ft az evangélikus óvoda működési költségeihez. 150 000 Ft-ot a bakonycsérnyei sportkör részére eszközfejlesztésre.

Önkéntes segítőinkkel és a karácsonyi akciónkban közreműködő társszervezetekkel együtt (Bakonycsérnyei Evangélikus Egyház; Evangélikus Énekkar; Evangélikus Óvoda) ez év végén is felkeresük az otthonaikban magányosan karácsonyozó időseket, kis ajándékcsomag és néhány vigasztalást, bátorítást és örömet jelentő szóval. Az alapítvány által megkért ifjú segítőinkkel december 23-án

ellátogattunk a móri kórházba is, ahova a fentiekhez hasonló módon vittük el a karácsonyi szeretet melegét. A gyermekek karácsonyi megajándékozása sem maradt ki alapítványunk tevékenységi köréből. A fent említett ajándékozásokhoz, 50 000 Ft-ot adtunk át a szervezést koordináló evangélikus egyháznak.

Az alapítványunk a személyi jövedelemadók felajánlott 1%-ból a 2005. évben 613 381 Ft-ot kapott. Ezért alapítványunk kuratóriuma és munkatársai nevében hálás köszönetünket fejezzük ki minden felajánlásért, az év során elvégzett önkéntes munkájukért!

Köszönetünket szeretnénk kifejezni a Drech – Metal Kft-nek, amely éveken keresztül adományaival segíti működésünket.

Köszönetünket és nagyrabecsülésünket fejezzük ki a Pont Reklám Kft tulajdonosainak és ügyvezetőjének, hogy a 2005. évben egy nagyon jelentős összeggel, 500 000 forinttal támogatta alapítványunk működését.

Alapítványunk november 24-i ülésén határozott arról is, hogy a helyben élő magánszemélyek előtt, illetve településeinkhez kötődő vállalkozók előtt ismertebbé tesszük tevékenységünket, és amennyiben céljainkat támogatandónak ítélik meg, kérjük felajánlásait.

Köztudott, alapítványunk közhasznú szervezet, s mint ilyen az őt támogató magán személyeknek és cégek a fizetendő adójukat csökkenthetik a törvényben meghatározott módon. A befizetett összeg 30%-ig de legfeljebb 50 000 Ft-os mértékben. Például valaki 100 000 Ft adományt ajánl fel, akkor adóját 30 000 Ft-os összeggel csökkentheti.

*Szabó János
kuratórium elnöke*

Szekták és kultuszok

(Wendgräbeni párbeszéd)

A német főváros közelében fekvő wendgräbeni kastély adott otthont november 13-17 között a Berlini Dialógusközpont által szervezett Kelet-Európa-szemináriumnak. A Gustav Adenauer Alapítvány oktatási központja megfelelő helyszínt biztosított a rendkívül izgalmas és – sajnos – időszerű téma megvitatásához: Szekták és kultuszok Kelet-Európában – Keletről érkező kultuszok és szekták Európában. A tanácskozáson jelen volt többek között Peric Porfirije, a szerb ortodox egyház püspöke, Henri –Pier Debold a francia miniszterelnök vallásügyi főtanácsadója, a svájci Infoszekta szervezet, Alaxander Dvorkin orosz egyetemi tanár a téma egyik nemzetközileg is elismert szakértője, a volt szovjet utódállamok több képviselője, továbbá az Ökumenikus Tanulmányi Központ képviselőiben e sorok írója is.

A kommunista rendszerek összeomlását követően társadalmi és vallási ébredés indult el Közép- és Kelet-Európa számos országában; ez a folyamat szabályos vallási invázióhoz vezetett. Mi maradt tizenöt évvel később ebből a vallási invázióból? Érzékelhető-e már valamilyen ellentétes irányú mozgás keletről nyugati irányába? Milyen tapasztalatokra tett szert a vallásszabadsággal kapcsolatban társadalom és egyház, iskolák és újságírók? Létezik-e vallásügyi lobbis, s ha igen, mekkora szerepet játszik Kelet és Nyugat kiegyenlítődésében? Továbbá hogyan képes az új szabadság megvédeni magát a szabadság ellenségeivel szemben? – Tizenhat ország mintegy harmincnégy szakértője kísérelte meg a fenti kérdések megválaszolását. A legkülönbözőbb területekről érkezett résztvevők egyházak, kormányok és civil szervezetek képviselői voltak. A tanácskozás magvát az információ- és tapasztalatcsere képezte, de hangsúlyos szerepet kapott a szekták elleni küzdelem eredményeinek a bemutatása is. Amíg az eredmények részletes publikálása és az adatok feldolgozása

meg nem történik, minden bizonnyal nem haszontalan, ha megosztjuk az olvasókkal a tanácskozás néhány általános tapasztalatát.

* * *

Amilyen bámulatos és csodálatra méltó az emberi elme találékonysága, legalább oly rettentő is, amikor nagyfokú fogékonyságot mutat az iszonyú dolgok iránt. A sátánizmus képviselői nincsenek sokan sem Németországban, sem másutt a világban, de a modern technika lehetőségeit – például a világhálót – felhasználva viszonylag sok embert érnek el. Nagyon gyakran súlyos problémákat okoz, hogy a sátánista szekták ideológiája okkultizmussal vegyes, és nem ritka a vámpírizmus és a kannibalizmus gondolata sem. E honlapokon gyakran láthatók megcsonkított emberi testek, de a boszniai háború kegyetlenkedéseit bemutató videóklippek is. E borzalmas helyek a világháló szabadságára hivatkozva nincsenek betiltva, így a sérülékeny lelkű gyermekek, lázadó kamaszok akadály nélkül felkereshetik őket. Az is teljesen nyilvánvaló, hogy a sátánizmussal a kriminalitás is egybefo-

nódott. Mégis érthetetlen, hogy ha az elkövető tetteinek bizonyíthatóan „vallásos” indítéka volt, akkor – meghozott ítéletek tanúsága szerint – enyhébb büntetésre számíthat, mondván, nem volt cselekvőképessége tudatában, mert egy káros ideológia befolyása alatt állt...

A szekták egy másik csoportját azok alkotják, akiket nyugodtan nevezhetünk – a konferencia orosz részvevőinek névadása alapján – „totalitáriánusoknak” is. E közösségek a fennálló politikai vagy gazdasági hatalom megszerzésére törekednek. Némelyek közülük saját titkosszolgálatot működtetnek, míg mások éveket töltenek el azzal, hogy feltérképezzék egy „misszionálni” kívánt ország szokásait, kultúráját. Megint mások a hatalom megszerzésére irányuló titkos forгатókönyvekkel, kidolgozott stratégiával rendelkeznek. Egy konkrét példa: Szerbiában öt évvel működésének megkezdése és kétéves állambiztonsági megfigyelés után voltak képesek betiltani a *Sanatan Sanstha* (a spiritualitás tudománya) nevű közösséget.

Az Atlantából érkező szekta belg-

rádi megalapítója Dragan Kumirovic volt, aki a hindu vallási gyökerekből táplálkozó közösséget, kis házi körök kialakításával hozta létre. Hatékonyságukra jellemző, hogy néhány esztendő múlva már többszintes házat vásároltak Belgrád közelében. A szekta tulajdonképpen egyszemélyi vezetésre épülő gurumozgalom, mely hamiskásan azt hirdeti, hogy mindenki maradjon a saját vallásban, de a guru utasításának megfelelő módon imádkozzék. A szekta tagjai a „lelki tanítás” és a joggyakorlatok végzése mellett fanatizálódnak, majd katonai jellegű kiképzést kapnak.

A szekta központjában tartott házkutatás során előkerült egy lista, amely vezető személyek, politikusok nevét és a velük kapcsolatos elképzeléseket is tartalmazta. Például: „A gonoszok még nem akarnak a lelki úton járni; e gonosz személyek lelki, pszichológiai és fizikai megsemmisítését 2006-ig kell véghezvinni.” A szekta 2022-ig kívánta felállítani az „Igazság Királyságát”. Az igazság azonban másként győzedelmeskedett. Amint a nevek nyilvánosságra kerültek, a szektát állam- és közösségellenes tevékenysége miatt betiltották.

Az elmondottakhoz a következő megjegyzés kívánczik. Egész Európában mindössze három kormány fordít arra hangsúlyt, hogy a szektákat illető és vallásügyi kérdésekben tanácsadót alkalmazzon, valamint megfigyelje ezen közösségek működését. Nagyon sok ország képviselőinek a beszámolójából kitűnt, hogy a szekták lobbitevékenységet folytatnak, és nyomást gyakorolnak a kormányokra. Ezáltal évekig képesek késleltetni vagy teljesen megakadályozni a vallási ügyek világos és átlátható szabályozását.

A szekták, a magukat vallásos színben feltüntető közösségek harmadik jellegzetes csoportja a betegségekben szenvedőket veszi célba. Például bármiféle orvosi hozzáértés vagy engedély nélkül egészségcentrumot hoznak létre. Így adnak – természetesen súlyos pénzekért – hamis „gyógyszereket” és hamis reményeket a rákos, illetve más krónikus betegségben szenvedőknek.

A beszámoló nem volna teljes az Európa felé kacsingató új orosz moz-

galmak megemlézése nélkül. Elsőként a vissarion vallást, majd az Anasztázia-hitet jellemzem röviden.

Az 1961-ben született *Torop Szergej* „Vissarion” művészi ambíciói kiélésének kudarcba fulladása után egy ufóhíttű csoportot alapított. 1990-ben kinyilatkoztatást kapott: ő a Messiás utolsó megtestesülése. Tanítása szerint 2003 és 2015 között új korszak kezdődik a földön. Valahol az orosz tundrán, egy dombon sátrakban és kunyhókban él követőivel együtt, akik mind vegetáriánusok. Többségük – körülbelül ötezer ember – eladta mindenét. Nagy az éhínség körükben, és vezetőjük „szelíd terrorral” irányítja őket. Az „angyalok” ott gépfegyverrel járnak.

Vissarion Torop az eredeti neve. Vissarion nevet 1991-ben vette fel. A vissarion kifejezés jelentése: éltet adó vagy áldott. Az elmúlt időkben – egy új orosz vallás előretörése miatt – vesztett népszerűségéből; rajongótáborával együtt a bevételei is csökkentek. A meglehetősen költséges „messiási uralkodás” fedezetét most Nyugatról próbálják biztosítani, elsősorban a Németországba visszatelepedett német ajkú oroszok nehezebben érvényesülő csoportjait célba véve. De másutt és másként is próbálkoznak. A nyugati világban új, ökológikus modellként népszerűsítik közösségüket. Nem egy utazási iroda szervezett már oda járatokat.

A másik tipikusan új orosz vallási divat az Anasztázia-hit. Anasztázia egy csodálatos képességekkel megáldott nő a tajgai erdőkből, akit ez idáig még senki sem látott. Vladimir Megre, a novoszibirszki üzletember azonban lejegyezte a vele való találkozások során átélt élményeit. (Megre egyébként nős ember, de e tény egyáltalán nem zavarja őt abban, hogy szabadjára engedje szexuális fantáziáját.) Anasztáziával folytatott találkozásainak gyűmölcsé egy anyjához hasonlóan csodálatos, természetfeletti képességekkel megáldott gyermek.

Megre egyébként az első, tíz esztendővel ezelőtti találkozásuk óta nyolc könyvben jegyezte fel Anasztázia gondolatait, ökológiai és gazdasági reformelképzeléseit. Az Anasztázia-hívek vallásgyakorlatának egyik központi eleme a cédrusfahit. Elképzeléseik szerint az illető testét minden negatív hatástól megvédi a cédrusfa akár

egy kis darabjának a viselése is.

Megre ez utóbbi vállalkozása valóban sikeresnek bizonyult. Legutóbbi, Anasztáziáról szóló könyve – *Létezem, azok számára, akik számára létezem* címmel – mintegy 150 ezer példányban kelt el.

A szemináriumon felhozott konkrét esettanulmányok tükrében megállapították, hogy a destruktív, romboló hatású szekták elleni védekezés hathatós törvényi szabályozás és a belügyi szervekkel való folytonos tapasztalatcsere, párbeszéd nélkül elképzelhetetlen. Az emberi szabadságjogok zászlai alatt sok lehetőség nyílik a visszaélésekre is, ezért fontos az egyházak és a civil mozgalmak figyelemfelkeltő szerepe.

Végül, kérem, senkit ne tévesszen meg némely történet néhol naiv, máskor mesészerűen kiszínezett képvilága! A néhol ártatlan, máskor megmosolyogtató elképzelések mögött ugyanazon erők állnak: a báránybőrbe bújtatott farkasok, a mindig mindent megosztani, megzavarni akaró gonosz erők. Ezért is legyen fontos számunkra, hogy megbecsüljük azt, ami a miénk és azt, aki a miénk lehet. Azt az Eljövendőt, akit adventben várunk: az Úr szelíd szolgáját, a Békesség Fejedelmét, a Csodálatos Tanácsost és az Erős Istent, akit a mi Urunkban, Jézus Krisztusban ismert meg a világ.

Szarka István

*Gyermekeink
karácsonyi szolgálata
december 25-én
15 órakor lesz a bakonycsérnyei
evangelikus templomban.*

Ökumenikus imahét

2006. január 15-22. között.

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.”
(Mt 18,20)

Az Úrban való öröm

„Örüljetek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetek. Fil, 4, 4: (Igehirdetés Dr. Cserháti Sándor Filippi leveléhez kommentárja nyomán. Elhangzott Súron az Őskeresztyén Egyház fúvósainak koncertjén)

Szomjúság van a világban. Öröm és boldogság után. A költővel együtt ki-mondatlanul kérdik sokan: „hol a boldogság mostanában?”

Pál apostol az egész Szentírással összefüggésben arról tanúskodik, hogy Isten megkönyörül az emberek öröm utáni szomjúságán.

Az örömről szóló üzenetet mégis nehéz megérteni, mert az öröm természetéhez hozzátartozik, hogy sohasem jelentkezik önmagában. Mindig csak valamilyen tehertől való szabadulás, vagy valamilyen hiánynak a megszűnésekor következik be. Ezért kilátástalan dolog magát az örömet hajszolni. Ehelyett azokat az állapotokat kell megszüntetni, melyek örömtelenné teszik életünket. Tehát, ha a Szentírásból mindenütt az öröm hangjait halljuk kicsendülni, akkor ez – Luther véleménye szerint – csak azzal magyarázható, hogy Isten mindent megtett örömünkre. Megismertette velünk kijelentett akarátát, felkínálta szeretetét, hogy megszabaduljunk a bűneinktől és a bűn átkos következményeitől. Szabadulás és az öröm a Bibliában elválaszthatatlanul összetartoznak. A szabadulás örömét kéri Istentől a zsoltáríró is (Zsolt 51,14).

Érdemes meghallgatni Dávid zsoltárát, amely talán a leggyönyörűbben mutatja be számunkra a bűn következményeitől való szabadulás vágyát. Az öröm utáni sóvárgást. Mint ismeretes, Dávid házasságot tört, sőt gyilkolt is a házasságtörés érdekében. Örömet akart szerezni magának, de csak keserűséget és gyötrődést kapott szerzeményével. Lelkiismeretét terhelte a hozzá hűséges, hős katonájának, Uriásnak legyilkoltatása, sőt elpusztult a tiltott szerelem gyümölcse is, a gyermek.

Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal! Teljesen mosd le rólam bűnömöt, és vétkeimtől tisztíts meg engem! Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van. Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted. Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem. Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem. Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tag-

jaim, amelyeket összetörtél. Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömöt! Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újíts meg bennem! Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! Vidámitss meg újra szabadsággal, támogass, hogy lelkem egészséges legyen, hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád. Zsolt. 51, 4-15

Ézsaiás prófétánál a megváltottak kara is így énekel: „Örömmel meríték vizet a szabadító kútjából.” Az sem véletlen, hogy a Szentírásban Jézus Urunk az Istennel való kapcsolatot, Isten országának eljövételét leggyakrabban a legnagyobb emberi örömmel, a menyegző képével szemlélteti. János evangélista tanúságtétele szerint Jézus isteni hatalmát a kánaai menyegzőn mutatja meg, amikor a vizet borrrá változtatja. Örömben részesíti azokat, akik vele közösséget vállalnak. De Jézus örömet adó szabadító munkája nem korlátozódik csak e földi életre. A feltámadott Úr most az igehirdetésben van jelen közöttünk, így végzi szabadító, bűnöket tisztogató munkáját közöttünk. Így részesülünk mi is az ő szabadságában.

Az öröm, szabadság és Isten Lelke összefüggenek egymással. A Lélek gyümölcsei között Pál apostol a Gal. 5,22 levélben felsorolja az örömet is. Mert ahol az Úr lelke ott a szabadság: (2 Kor 3, 17), s a szabadság, - amint láttuk, - az öröm létfeltétele.

Az is bizonyos, amíg a földön élünk, bűneink miatt a mi örömünk nem lehet teljes. De Isten eljövendő világában „senki nem veheti el tőlünk „örömünket” (Jn. 16,22), mert ott a szabadulásunk is teljessé válik.

De könnyen félreérthetjük a Szentírás örömről szóló üzenetét, ha nem határozzuk meg annak a szabadságnak a tartalmát, amire Isten el akar juttatni bennünket. Sokan úgy vélik, örömünk csak akkor lehet teljes, ha az ember fel tud szabadulni az örömek útjában álló gátlások alól. Pál apostol korában a görög Dionizosz – kultusz hirdetett hasonló tanokat és pontosan az élvezetek habzsolására felszólító tanítása miatt nagy népszerűségnek örvendett. Ma különösebb vallási felhangok nélkül, ugyanígy élünk. Sokan örömforrásként élik meg a vásárlást. (Mondhatnék még több példát is, de csak azért erről az egyről szólok, mert most karácsony előtt van itt a vásárlás

ideje. Adventban az Úr eljövele helyett sokan a kereslet és kínálat Kánaánjának eljövételét várják. Kultusza van a vásárlásnak, melynek templomait ma „plázának”, főpapjait termék menedzsernek hívják. S a mesterségesen felgerjesztet kívánságok tragédiáit napjainkban nem csak a dávidi példák adják. A híradások naponként tálcán kínálják családi tragédiákat. A köznapi beszédek hallgatva, elszenvedjük az ember állattá silányulásának nyomorúságát. Amikor érzéseink, erkölcsi gátak nélkül ránk szabadulnak, temérdek áldozatot szednek. Milyen bölcsen is járt el Isten népe, amikor az élvezeteket hajszoló dionizoszi kultusz jelképét, a szőlőt Isten törvényének szimbólumává emelte. Isten igéjének igája alatt nem görnyedezik, hanem igazán szabaddá és örömtől teljessé válik az élet. Így védi meg, sáncolja körül Isten az ember bűnre hajló természetét igéjének szeretetével. Bár ismerjük az ember meg nem változott természetét, mely kitörni vágyik még a szeretet igája alól is. „De az evangéliumban gyökerező élet szabadsága elegendő teret ad nekünk. Ez a szabadság már nem a bűn útjából veszi el a gátakat, hanem a bűnbocsánatban újjászületett szív törekvései elől. Amikor Isten szabaddá teszi az embert, az emberi élet folyamatát eredeti rendeltetésének medrébe bocsátja.” Szabaddá válunk önmagunktól és önmagunk szeretetétől. Szabaddá válunk a félelmeinktől. Szabaddá válunk Isten és embertársaink számára. Vagy másképpen is megfogalmazhatjuk: A szeretet szabadon és szívesen vállalt megkötöttségei határozzák meg az életünket. Olyan ez, mint amikor az ember a gyermekéért, a családjáért önként szeretetből kötelezettségeket vállal. Melyik az az édesanya, aki ha gyermeke enni kér tőle, tehernek érzi a róla való gondoskodást? Vagy ha mesét követel a gyermek, nem ülünk-e oda mellé mindent félretéve? Nem érezhetjük tehernek hasonlatosan, az evangélium által adott szabadságot sem.

Csak ebben a megvilágításban lehet őszintén örülni. De nem teljesíthetetlen Pál apostol kérése? „Örüljetek az Úrban mindenkor!” Parancsszóra örvendezni nehéz. Vajon őszintén örvendeztek-e az ötvenes években a vezérnek lelkesen tapsolók? Parancsra tették, nem őszintén. Lehet-e az élet minden pillanatában derűs és vidám valaki? Sokat tapasztalt

idősek nézik ezzel a kérdéssel szívükben a múlandó ifjúság derűjét és mondják: minden elmúlandó. Örvezdeni mindig, főleg ok nélkül: nem lehet.

Igazuk van. Örvezdeni ok nélkül nem lehet. A keresztyén ember sem teszi ezt. Nem ok nélkül örvezdeni! Pontosan ezért mondom: Kedves Barátaim, és Testvérim az Úrban! **Nekünk mindenkör jó okunk van az örömről!** Akár parancsszóra, akár anélkül. **Mindig örvezdeni, parancsszóra is örülni igenis lehet; de csak az Úrban!** A keserűségekkel, küszködésekkel teli és halál árnyékától sújtott életünkben folyamatosan derűsek lehetünk: Az evangélium örömhírének szabadságában. **A hívő ember soha nem feledkezhet meg arról, neki élő Ura van!** Jézus Urunk bátorítása vízhangozzék ma is minden hívő szívben! Jézus Krisztusban mindig felismerhetjük Istennek a mi pillanatnyi helyzetünkől független, változatlan kegyelmét és szeretetét.

Az öröm forrása tehát nem a mi ke-

zünkben van, hanem Isten áldó kegyelmének gazdag ajándéka. Jézus Urunk a sikerektől megittasodott tanítványoknak szóló figyelmeztetése késztesen most minket is, a megfelelő örvezedésre.

„Ne azon örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem, hogy a nevetek fel vannak írva a mennyekben.” (Lk. 10,20) Jézus nem sajnálja tőlünk a munkánk és szolgálatunk feletti örömet, de nem akarja, hogy az emberi teljesítmény rabszolgái legyünk.

Maradandó örömet, egyedül Istennek, változatlan örök szeretete szerezhethet nekünk. Sikerben és sikertelenségben, életben és halálban egyaránt.

Mi viszont nagyon félreérténénk Jézus szavait, ha saját sorsunk felől nyert bizonyosságunk közömbössé tette minket mások sorsa iránt. Isten pontosan azoknak kínálja kegyelmét, elvehetetlen örömet, akik nehéz helyzetben is vállalják a reájuk bízott szolgálatot. Az „Úrban való öröm” ezért nem az élettől elvonatkoztatott öröm. Az élő Úr cselekvő szeretete

életünk legkülönbözőbb mozzanatainak felcsillantja az öröm fényét. Pál apostol levelében, mint egy szép szonátában újból és újból visszatér az öröm motívuma. Nem véletlenül. Szeretett gyülekezetében a Krisztustól kapott szabadság a szeretet cselekedeteire indítja a gyülekezeti tagokat. Pál látja a gyülekezet tetteiben a felnőtt nagykorú krisztuskövetésnek jeleit. Ennek is tud örülni. Boldog a fogságért is, hisz' az is Isten jó hírének terjedését szolgálja. Így gondol a közelgő halálára is. Ha elítélik, azt is elfogadja megnyugvással. Értik, érzik Testvéreim mekkora szabadságot, nagy földi határokat szétfeszítő boldogságot jelent a Krisztusban való létezés?

Ezért mondom én is, mint Pál apostol méltatlan örököse és társa az igehirdetésben: Örüljete az Úrban mindenkör, hogy az Úrban való öröm ajándéka áldja meg a közelgő ünnepet és vidámita meg szíveinket az újesztendő során! Ámen.

Szarka István

Az Evangelikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma

Hallottak már róla? Mi a véleményük? Valahol messze-messze Aszódon...

„Legyetek készen mindenkör számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet.”

Az Evangelikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma 1727-ben kezdte működését. Az amúgy is szép és modern épületet az egyház jóvoltából folyamatosan fejlesztik, újítják.

Bár ez a város elég messze van, mégis ezt az iskolát választottam, mert: a nyílt nap látogatás során a tanárok rendkívül segítőkészek és kedvesek voltak, az új kollégium pedig rendezett és jó felszereltségű.

Minden hétfő reggel áhítattal kezdődik, ami a hatalmas aulában zajlik le. A hét többi napján, az első órán az aktuális hetes felolvassa az aszónapi ígét, és közösen elmondjuk Luther reggeli imáját. A kollégiumi életből sem marad ki Isten, mivel minden kedden, bibliaórán veszünk részt. Itt sokat beszélgetünk, és jól érezzük magunkat.

Talán éppen e vallásosságnak köszönhetően az iskola egy nagy közösséggé válik, ahol nem számít, hogy ki hányadikos.

Rengeteg közös program van a tanárok és a diákok számára, mint pl.: a tanár-diák futballmeccs, a zenébe a színművészetben jeleskedő tanulók megmutathatják tudásukat az iskola, illetve a diáktársak által meghívottak előtt a diákgálán.

A kollégiumban a tanárok mindent megtesznek azért, hogy szürke hétköznapiaink színesebbé váljanak. Ezen kívül a tanulásba is rengeteget segítenek nekünk. Karácsonykor minden ablakra és ajtóra díszek kerülnek, amiket a nevelők és a kollégisták közös munkával készítenek. A téli szünet előtti utolsó napon, ünnepi vacsorán veszünk részt, ahol a tanárok szolgálják fel számunkra és a konyhas néniknek az ételt. Ezek után az aulában megnézzük a karácsonyi műsort, majd átadjuk ajándékunkat annak, akinek a nevét egy hónappal ezelőtt kihúztuk.

Megéri tanulni, hiszen az iskola minden év augusztusában szervez egy külföldi utat a jó tanulók számára, és állja az útiköltséget. (Persze limitált számban) Vannak testvériskolánk is, pl.: Afganisztánban és Németországban. Természetesen van angol nyelvi lektorunk is, aki fejleszt a diákok angol nyelvi készségét.

Ezúttal köszönetet szeretnék mondani az Evangelikus egyháznak, mert az ő segítségük nélkül mindez nem jöhetett volna létre, és én sem tanulhatnék itt ebben a csodálatos környezetben.

Aki többet szeretne megtudni az iskoláról, az megnézheti a honlapot:

<http://www.aszevgim.sulinet.hu> Nochtá Tünde

Kiállítás

„Egy másik valóság” címmel a sári gyülekezeti házban Nicky De Loog bécsi festőművész képeit tekinthetik meg január 15-ig. Érdeklődni Molnár István felügyelőnél a 34/375106-os telefonszámon.

ALKALMAINK**Istentisztelet:**

Minden vasárnap Súron 9.00-kor, Bakonycsernyén 10.30-kor. Minden hónap első vasárnapján úrvacsora.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00, Ácsteszerén 16.30-kor.
Minden hónap második vasárnapján Mecséren 15.00

Bibliaórák:

Hétfőn a Béke-telepen 16.00-kor

Szerdán a gyülekezeti házban 16.00-kor

Énekkari próbák:

Ifjúsági énekkar szerdán 18.00 órától

Felnőtt énekkar: csütörtökön 17.00 órától.

2005. december 23-án az ifjúság kórházi szolgálata 14.00-tól

 Ünnepi alkalmaink 	
Időpont	Alkalom
B A K O N Y C S E R N Y E	
Dec. 24-én 18.00	Karácsony esti istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 25-én 15.00	Gyermekek karácsonyi szolgálata
Dec. 26-án 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban
Dec. 31-én 18.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2006. Jan. 1-én 10.30	Újév napi istentisztelet úrvacsorával a templomban
2006. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszt istentisztelet a templomban
2006. Jan. 8-án 10.30	Istentisztelet a templomban
S Ú R	
Dec. 24-én 16.00	Karácsonyesti istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 9.00	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 26-án 9.00	Istentisztelet, a templomban
Dec. 31-én 16.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2006. Jan. 1-én 9.00	Újév napi istentisztelet a templomban
2006. Jan. 6-án 9.00	Vízkereszt istentisztelet a templomban
2006. Jan. 8-án 9.00	Istentisztelet a templomban
B O D A J K	
Dec. 25-én 15.00	Istentisztelet úrvacsorával a református templomban
Á C S T E S Z É R	
Dec. 25-én 16.30	Istentisztelet úrvacsorával

Adománygyűjtő akció! Az új gyülekezeti termünk és óvodánk megépítése érdekében adománygyűjtést szervezünk. Az építkezéshez szükséges pályázati önrészt „téglajegyek” kibocsátásával kívánjuk elősegíteni. Az adományokat gyülekezetünk kerámia plakettekkel köszöni meg. Az alkotásokat Ángyán Csilla keramikus művész készítette. A képen látható plakett eszmei értéke 5 000 Ft. Természetesen bármely összeget hálásan fogadunk.

Sakk bajnokság!**December 28-án délelőtt 9 órától**

az evangélikus gyülekezeti teremben
községi sakk bajnokságot rendezünk!

Nevezni Tóth Gyula presbiternél,

06-20-669 73 88: 22-413 042

telefonszámokon, vagy személyesen
az iskolával szembeni
Papirusz írószerboltban lehet.

Minden érdeklődőt, szeretettel várunk!

Egyházközségünk vezetősége nevében hálásan köszönjük gyülekezeteink minden tagjának azt a féltő szeretetet, amellyel egyházközségeinket és intézményünket hordozták. Köszönjük a szolgálattevőkért elmondott imádságokat, adományaikat, társadalmi munkájukat, valamint azt, hogy egyházfenntartói járulékok befizetésével segítették 2005 évi szolgálatainkat.

Minden kedves olvasónknak, örömteli és békés karácsonyt, valamint boldog új esztendőt kívánunk!

A Bakonycsernyei, Sári Evangélikus Egyházközségek elnöksége, lelkészei és presbitériumai nevében.

ANYAKÖNYVI HÍREK

A keresztség szentségében részesült:

 Bátori Ádám, Bátori László és Bátori Lászlóné gyermeke

 Vass György, Vass György és Havasi Andrea gyermeke

 Vincze Laura, Vincze László és Sógorka Andrea gyermeke (Súr)

Házasságot kötöttek:

Völgyes Tamás és Bajó Izabella

A feltámadás reménységében kísértük utolsó földi útjára:

† Kalincsak Mihály 57

† Huszti István 70 (Ácsteszer)

† György Pál 85 (Súr)

† Brachmann László testvérünket 64 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel: 22/592-001

Email: i.szarka@vnet.hu

Felelős kiadó: Szarka István lelkész

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: csernyin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>